

Valoració d'una vaga que no va arribar a ser: el 10 d'abril

La Vaga del dia 10 d'abril ha tingut un plantejament i una resolució atípics. D'una banda, no era una vaga per guanyar més diners, sinó bàsicament per treballar millor. D'altra banda, s'ha arribat a un acord, on ha passat justament el que no acostuma mai a passar. En general la patronal promet mesures sense posar diners, i en aquesta ocasió ha compromès diners amb un conjunt de mesures inconcretas. Però anem a pams...

La Vaga del 10 d'abril ha estat una convocatòria que s'ha produït en un moment més aviat de desencís i cansament. La primera reacció quan hom comentava aquesta possibilitat era dir: "vols dir, una vaga justament tornant de vacances?" Però un conjunt de fets varen fer-nos reaccionar.

En primer lloc les notícies alarmants en el sentit que alguns equips podien perdre el solapament horari i haver de tancar a les deu. Ara potser es veu aquest perill com llunyà, però no ho era fa unes setmanes. En segon lloc, les informacions que arribaven en el sentit de parar els plans de xoc. S'havia de reaccionar, i els companys de Cornellà i l'Hospitalet varen dir que ells anaven a la vaga. A partir d'aquest pas tot varen ser adhesions.

En una assemblea el dia 20 de març a la CAMFiC, amb més de 55 representants, vam constatar que el recolzament era desigual. D'una banda les zones més pressionades: Costa de Ponent, Vallès Oriental i Occidental, Maresme i algunes zones de Lleida, de ben segur anaven a la vaga. Però mancava notòriament Tarragona, que justament té la franja de costa molt pressionada, i hom n'esperaria una presència activa. I Girona, amb representants sindicals acabats d'elegir, (Facultatius Independents), que no veien clara la mesura. El sindicat majoritari al sector, Metges de Catalunya, va expressar-se en el sentit de demorar la seva posició, tot i que diversos delegats sindicals s'hi expressaven clarament a favor. Com bé sabeu, el dimarts dia 27 de març l'Executiva fou contrària a convocar vaga, però deixava que els delegats que hi fossin a favor donessin recolzament, com així va ser. SATSE que inicialment ens oferia el seu suport s'ho repensava i ens deia que no, i UGT en cap moment recolzava la mesura.

S'ha de dir que CCOO des d'un inici es va mostrar favorable i entusiasta, posant tots els recursos necessaris: edició de fulletons, distribució de cartells editats per la semFYC en nom de la Plataforma, i sobretot, convocatòria de la vaga, sense la qual no haguérem tingut la cobertura legal per dur-la a bon port. En la setmana darrera de març i primera d'abril més i més centres s'adherien a la vaga, bàsicament de l'estament mèdic i en menys proporció infermeria i professionals d'atenció a l'usuari. El Col·legi de Metges de Barcelona ens donava el seu recolzament, i la CAMFiC donava a conèixer un comunicat de la Junta que no deixava cap dubte del seu recolzament decidit. Des d'aquestes línies, el nostre agraïment a tots ells.

La conciliació es va fer sobre un document molt complet que havíem elaborat curosament. Aquest aspecte ha ajudat força ja que ha donat punts de referència i arguments molt clars. La mateixa Consellera es va referir a aquest document afirmant que coincidia amb les polítiques que volia desenvolupar. Tanmateix de seguida vam constatar resistències a concretar terminis, (llevat del tema pressupostari, per cert, el més important).

Sense entrar en detalls de la negociació, àrdua com totes, diguem-ne els resultats. El primer és qui signa l'acord: la conselleria, patronals (XHUP) i l'ICS. Aquest fet és cabdal, ja que alguns dels punts següents mai no havia estat admès per les patronals. Veiem-los:

1. En primer lloc el pressupost s'incrementa fins arribar en 4 anys al 25% per a Primària, sense comptar amb farmàcia, inversions i prestacions. Això ha de voler dir força diners damunt la taula!
2. Es menciona l'ideal dels 10 minuts com a dedicació mínima a assolir.
3. Es menciona un contingent estàndard de 1.500 pacients per metge de família i 1.200 per pediatre, (o 1.000 en S4 i dispersió geogràfica), com a ratio a assolir.
4. Es posaran en pràctica Plans de Xoc, "si s'escau".
5. Durant el segon semestre de 2008 es determinaran quines eventualitats poden esdevenir noves places estructurals als Centres de Salut.

6. Es reconeix un temps no assistencial, el solapament dels dos torns al menys una hora i la necessària conciliació de la vida familiar (aquest punt a discutir en el marc de la negociació col·lectiva).
7. En el termini d'un any els treballadors tindrem el nostre perfil de riscos laborals.
8. Es preservaran els programes preventius (això anava pel programa del Nen Sa).
9. Es garantirà l'acreditació i qualitat dels Centres Docents.
10. S'urgeix a la posada en pràctica de la recepta electrònica i a resoldre el tema de la medicació induïda.

Ja veieu que hi ha qüestions força clares i altres poc concretades. Un punt que va quedar fora de l'acord, i que va ser el motiu fonamental perquè un company de la Plataforma no signés el document de conciliació, fou el tema de retribuir l'excés de càrrega. Vol dir que quan fem la feina d'un company que està de baixa, sense doblar horari, tinguéssim un cert pagament de l'esforç extra que això ens suposa. A Madrid, per exemple, es retribueix al voltant d'uns 7 euros per dia i professional no substituït.

Comentari final

L'Atenció Primària travessa un moment delicat. No se'ns pot demanar més esforços sense donar-nos més mitjans. No se'ns pot carregar més de feina sense que la que fem la realitzem en condicions.

La convocatòria de la Plataforma ha estat políticament molt oportuna, malgrat la data, (i la mandra del mateix professional!). S'ha viscut la convocatòria com una oportunitat de posar de manifest el compromís amb la qualitat assistencial. De dir públicament a la població: "si no li dediquem més temps no és pas perquè no vulguem". Només que per això ja ha merescut la pena aprofitar la convocatòria!

Els acords permeten llençar polítiques destinades a recuperar professionals que ara mateix estan treballant a Portugal, Regne Unit i països escandinaus, per tal que tornin a casa. Aquest punt fora del tot cabdal en un moment en què no sortiran metges de família el proper any, (ja que l'especialitat ha passat a tenir 4 anys), i la població augmenta anualment a Catalunya d'uns 150.000 habitants, (i per tant es necessiten gairebé 30 pediatres i 100 metges de família nous en el sistema cada any!).

Tindrem el repte que els nous professionals que es vagin incorporant no sempre reuniran les condicions de seguretat clínica. No s'ha pogut incorporar un paràgraf en l'acord dirigit a aquest col·lectiu, ja que en molts casos es tracte de metges emigrants que se'ls contracta sense tenir els requeriments de titulació especialitzada que exigeix la UE. Tenim en aquest punt un problema que caldrà analitzar, per tal de no menystenir els títol d'especialista que amb tant d'esforç guanyen els nostres residents.

Seguirem amb molta atenció les polítiques que es llencin relatives a Pla de Xoc, Agendes de Qualitat i conciliació de la vida familiar. Necessitarem de l'esforç i recolzament de tots/es, en un relançament de l'Atenció Primària on hem de confluïr professionals, sindicats i administració.

El millor de l'acord és el compromís pressupostari, però els diners s'han de saber gastar! Per això la Plataforma 10 minuts us convida a que participeu activament en la mesura que pugueu, en aquest redreçament de la Primària. Com deïa el nostre lema: "En defensa de la Atenció Primària, ni un pas enrere!".

PLATAFORMA 10 MINUTS
CATALUNYA